

«سال دوم»

(صفحة ۱)

وَنَفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ يَسْأَلُونَ

(شماره ۲)

فَإِذَا نَفَخْتُ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ يَذَّهَّبُ

قیمت اشتراک سالیانه

ایران — ۲۰۱ فرانک

شهر تبریز — ۱۵۱ فرانک

مالک خارجه — ۲۵۱ فرانک

عنوان مراسلات و تلگرافات

ایوردون - سویس

اداره صور اسرافیل

Yverdon-Suisse
Soure-Esrafil

مطابق ۶ فوریه ۱۹۰۹ میلادی

۹۰۹۰۹۰۹

پانزدهم محرم الحرام ۱۳۲۷ هجری

سلطان بعد از ختم رسال پیغمبر تازه است که باید بدعوت اعجاز وادله تازه ثبوت او را رد یا قبول نمود. و اگر مجری است دین حنیف اسلام از اجزاء خصوصی یک نفر عامی در اجرای کلیه احکام بیهیج مرجع معین خبر ندارد. و در چنین صورت باید بعد از آنیا، و ائمه دین و مجتهدین جامع الشرایط بوجود رابعی قائل بود که در اجرای احکام الهی دارای خصوصیت و امتیازی است که دیگران از آن بی بهره اند. و اعتقاد بوجود این خصوصیت و امتیاز در یک فرد بخصوص بحکم شرع تشریع است.

دین میان اسلام با کمال بداهت از لزوم وجود سلطان بخبر است. بلکه با یک ذره غور و توجه در رویه سیاست شریعت غرا منافات و انکار آن با این رویه منحوسه روشنی روز محسوس میباشد. کسی که امروز سلطنت را الهی و مشروع میداند یادگار اساطیر ملل قدیمه را با قوانین اسلام اشتباه میکند.

از چنین مسلمان تنها باید بسید که سلطان مقتن است یا مجری؟ اگر مقتن است بر حسب عقاید ما مسلمین که قوانین را مرسل از جانب خدا میدانیم

آن مجتبد مسلمی که امروز از عالم فقهه نزول
سکرده و بدون انکه اطلاعی از اوضاع سیاست
امروزه دنیا که حرف بحرف مطابق اصول شریعت
غیرای اسلام است خبری داشته باشد در سیاستان
رای میدهد ناجار انکار نمی‌کند که بحسب صریح
قرآن رطب و یا بس و صنایع و کیمی و بروفرض
تنزیل و تأویل آیات منزله در این باب اقلام مهمل
امور که مبتلی به عامه است در کتاب معین مذکور
است و نیز غیتواند رد کند که امر سلطنت هم
ترین امور معاشی بلکه بعادی است. از این عام
حاجت اسلام می‌پرسیم که چرا کتاب خدا تصدیق
خود او، و شریعت غرا بعد از وضع چند حدیث
مجموع (که سیاق و ترکیب آن بر فارسی زبان
بودن جاعل آن شاهدی عدل است. و بفرض
عربی بودن خبر واحد و در امری بدین عظمت حجت
نیست) ساخت مانده؟ و چرا آکمل ادیان و
شریعی که ارش خدش را نیز معین کرده از تصریح
لزوم کاری بدین اهمیت که بقا و اضطراب
و تعطیل کلیه سایر احکام شرعیه منوط بدان است
صرف نظر نموده؟ و بعد از همه این وجود
قدس از روی چه مصدری شرعاً که هنوز بر سایر
مسلمین دنیا پوشیده است بر لزوم امری بدین بزرگی
جازم شده؟ در صورتیکه امروز غیت امام و انساد
باب علم بهمین وجود سرایا بوجود اجزاء نمیدهد که در
کوچکترین مسئله طبارت رای آخری خود را پیدا
کند. و همیشه محبور است که با هوط واقعی خود را
مستخلص سازد. و با کلمه (در این مسئله رجوع
بغیر کشند) به تزیین حاشیه رساله خود پردازد!
مالیاتی را که تا امروز بسلطنه پرداخته و بعدها
هم بنصوبی همین مجتبد مسلم باید بپردازند عنوانش
چیست؟ اگر عنوان زکوة است پس چرا عامی
شیعه با جماعت تا امروز ادائی مالیات را کافی از زکوة
نشمرده و رعیتی را که مالیاتش را پرداخته باز مکلف
بادای زکوة میدانند. و از قبول وحی را که رعایا
عنوان زکوة میدهنند در هیچ عصو امتناع نداشته اند

در صورتیکه بیان می‌بینیم که از بدو ایجاد سلطنت
در اسلام تا امروز هیچ وقت هیچ سلطان احکام الهی
را محروم نکرده بلکه به رای و سلیمانیه خود
و بلکه عتابت هواهای نفسی بر ترق و فتق امور
پرداخته است.

چنانکه در نمرة قبل گفتیم لزوم قضات خود سر بر
حسب ترتیب طبیعی تا وقق بود که احکام موضوعه
بالیه وجود نداشت. در این صورت آنهم باشرط اعقلیت
قضاؤت بنوی یک نفر واگذار میشد. لیکن امروز
که احکام ما را کتاب خدا و قوانین سایر ملل را
قوه مقته مقتضیات وقت تعبین میکنند لازم شمردن
این وجود زاید مایه تحجب عقولاً و ضحك اطفال است.
محافظت قوانین هم بعد از اطمینان صریح منزل
ذکر در حفظ آن و وجوب امر معروف و نهی
از منکر بر قاطعه مسلمین هیچ معنی نخواهد داشت
خاصة که حفظ قانون چیزی دیگر نیست جزاجرای
آن، و اعتقاد اجراء کلیه قوانین نیز بdest یک
نفر بخصوص خاصه غیر مجتبد جامع الشرایط چنانکه
گفتیم، شریعت تازه است.

هیچکس غیتواند انکار کند که مضی سلطان بطوریکه
از بدو بروز آن در اسلام مفهوم شده است عبارت
از کسی است که اقتدارات تامه نسبت به همه چیز
دارد. و امروز یافردا یا صد سال دیگر وقتی سلطان
بگویند متبدار از این لفظ شخص دارای این قدرت
خواهد بود. آنکس که اقتدار کلیه نفوس و اعراض
و اموال و اختیار کلیه اجرای قوانین الهی یا تعطیل
آنرا بdest یک نفر میدهد یا اورا مقصوم میداند
یا غیر مقصوم. اگر قائل بعصمت اوست این آدم
صاحب دیانت جدیدی است که نه معارف اسلام و نه
عقل هیچ عاقل از مبنای آن اطلاع ندارد. و اگر
معترض است که در سلطان هم مثل سایر مردم
احتمال عمل بهوای نفس و تمرد از احکام شرع
میرود همین احتمال برای مسلمان کاف است که اقتدار
تصرف در کلیه احکام و تسلط در کلیه نفوس و
واعراض مسلمین را بیک نفر واگذار نکند.

و بالآخره ظهور گردنشان در اطراف مالک اسلامی فقط بقصد احیاء سلطنت های پیش . و ضعف خلفای اخیره از مطیع کردن آنها و محبور بودن خلفا از قناعت کردن باسم اطاعت ایشان سبب شد که کم کم خلافت محدود مشروط انتخابی ر خلاف احکام دین میین و با انکار مبنی حقایق اسلام از آن صورت سلطنت گرفت . و پس از انفراض خلافت بغداد در شصده و پنجاه و شش اسم بی رسم آن نیز از قسمت عدده عالم اسلام یعنی آسیا مرتفع شده و سلطنت های جائزه قدیمه باسم و معنای سابق جنود جای حکومت قانونی و سلطنت جهور را پر کرد و اقتدار سلاطین بصیغه عادت این طوق رقیت را برای گردن های آن ملت ازاد که دین میین شان معنی آزادی و حکومت قانونی و سلطنت ملی را بدینیا آموخته بود ابدی نمود .

اگر مسلمین امروز تمام حقایق محکمة اسلام را زیر و رو و تمام کتب مقدسه اسلامیه را ورق ورق کشند حقیق برای اختراع چنین نظام نحس بدست نمی آید . و جز علل سابق الذکر که عدده آن ناشی از نسیان یا عدم اعتمانی بدستور های اسلامی است پیدا نخواهند کرد .

(بقیه دارد)

(دستخط حضرت آیة الله آقای آخوند ملا محمد کاظم خراسانی مدظله العالی بصورت لایحه محمد علی میرزا) .
سالها بود ناهنجاری اوضاع مالک محروسه و تنزل و انحطاط حیات استقلالی دولت و ملت یوماً فیوماً موجب کمال اسف و حیرت بود از یکطرف تمام کارگذاران و متصدیان امور از وظایف هملت داری و حفظ نوامیس دین و دولت بکلی ب خبر و غافل و همچنان راغتصاب هستی دولت و ملت مقصور و جز اندوختن ذخیر و ایداع در بانگهای خارجه مقصد دیگری تصور نکرده تعذیتشان بر هیچ حدی واقف و محدود بود و از طرف دیگر اعادی خارجه هم این غفلت و ب خبرهای مفترم و همان حیل و زورانی که در استیلاه بر سایر مالک اسلامیه بکار برد و

و اگر غیر ذکوه است بحکم شرع تصرف غاصبانه است و آنکه لزوم چنین ترتیب منفور برای تصدیق میکند ب پرده حکم بجواز غصب میدهد .

آنکس که دستش از ادلہ کوتاه و متول ساستهانات شده بشما میگوید : بهینید که یک قسمت عدده مسلمین که اهل سنت و جماعت باشند سلطان دارند . او شمارا اغفال میکند ، باید در جواب او گفت تو همان ما به الاختلاف ما و اهل سنت را حجت صحت دعوی خود قرار میدهی . امروز تنها اختلاف ما با عame این است که آنها اولو الامر را خلیفه و واجب الا طاعة میشمارند . ولی دقت ولطف اسلک شیعه جز به اولو الامر بودن معموم اجازه نمیدهد . در صورتیکه خلافت صدر اسلام عame نیز بود مگر انتخاب یک نفر افقه در دین که احکام الهی را ب موقع اجرا میگذاشت و بیت المال مسلمین را در موارد معینه آن صرف مینمود . خلافت بارت نمیرسید . اقتدار همیشه مال قانون بود . هیچ وقت خلیفه قدرت سر مؤنی تخلف از مقتضیات قانون را نداشت . مسامین از غلام های جبشی تا سادات قرشی بحکم وجوب امر معروف و نهی از منکر ناظر جزئیات و کلیات اعمال او بودند و آفی از ادائی این مسنولیت و اجرای این تکلیف مشروع خود غفلت نینمودند . چنانکه قتل عثمان در سنه سی و پنج هجرت شاهد قضیه میباشد . و چنین خلیفه اشیه بود به یک رئیس جهوری یا بصلة مشروع خودمان یک محتجه اعلم تا یک سلطان مستبد خود سر یا یک اولو الامر دوره های بعد اهل سنت و جماعت .

ولی بعدها توسعه قلمرو اسلام . اختلاط ملل مختلفه متباین الاخلاق در تحت لواء دین میین صورة با عدم نفوذ واقعی حقایق اسلام در نفوس تازه مسلمانها . و تأثیر عقاید مورونه این اقوام در حوزه سیاست اسلام . و میل ملل مطیعه باحیاء اوضاع و مراسم قدیمه خود ، و رقابت کور کرانه خلفای بعد ، اقتدارات و تجمل و شکوه دربار قیاصره روم .

اسلام که از اهم واجبات است بتعلم قوانین حربر روفق مقتضیات عصر از روی غیرت و حیث دین با کمال شوق مقدم باشند و در تحفظ بر شبری لز حدود مملکت و پاس ناموس دین و دولت بذل تصور و اموال را دریغ ندارند.

سوم تهیه اسباب استقناه از مصنوعات خارجه و احداث کارخانجات و افتتاح مکاتب و مدارس کاملاً به تعلیم و تعلم صنایع و علوم محتاج الیها با کمال مراقبت و تحفظ بر عقاید و اخلاق و اعمال اطفال مسلمین نه مثل معلم خانهای سابقه و فعلیه ا جانب که جز فساد عقاید نتیجه ندارد. تا آنکه بوسیله تعلم این علوم و صنایع که هم خودش نفس واجب کفایی و هم امروزه تحفظ حوزه بیضه اسلام را آن متوقف و لهذا از اهم واجبات است دین و دنیای مسلمانان محفوظ و از چنگال اعادی مستخلص شوند و در تهیه اسباب این امور و ترتیب مقدمات انجام آن متغير بودیم که بهجه وسیله ممکن تواند بود در عهد شاهنشاه مبرور ماضی رضوان الله علیه مخصوصاً در سنه هزار و سیصد و پیست ویک در این بار مذکرای شد و بمواعید اقتعایه گذشت تا آنکه مقدمات مشروطیت بیان آمد عموم علماء و قاطبه ملت متفق برآن و شاهنشاه رضوان جایگاه هم مرحت فرمودند و از اغلب بلاد کتبها و تلگرافها حق کاید فعلاً سالک سیل خلافند از داعیان امضا خواستند و با آنکه احوالاً تا درجه فواید و محنتاتش معلوم بود معهداً برایت آنکه مباداً از حقیقی متصمن مخدوش و مزاحم اهمی باشد در مقام فحص از خصوصیات آن برآمدیم بعد از کمال تأمل دیدیم مبانی و اصول صحیحة آن از شرع قویم اسلام مأخذ و اراده تطبیق آنچه از فصول نظام نامه که راجع بشر عیان است بر قوانین شرعیه و اقبال هیئت مجلس شورای ملی بر عده از مجتهدین عظام برای تصحیح و تدقیق آرا چنانکه فصل دوم نظام نامه مشروحاً متکفل است صحت و مشروعیت آن بی شبهه و اشکال و عوارض بر آنکه موجب سد ابواب تعدیات و تجاوزات

بغضد نائل شدند اعمال و جهات استیلا و نفوذ خود را در عرق مملکت و ملت و تحکم اقتراحات بر دولت بدرجه که مشهود است منتهی شوده تمام روت و و نقود مملکت را ربوتدن صناعت و تجارت داخله را بكلی باطل و همه را بخود محتاج و در زیر بار قرض خود غرق و عامل خود نمودند عالی بستان مشهود بوده و هست که چنانچه علاج عاجلی باین امراض مملکه زسد انقراس و اضمحلال کلی شود و عماقریب از دین و دولت اُری باقی نخواهد بود علاج راهی بعد از تأمل متوقف بر چند امر دانستیم.

اول اصلاح کلی از کلیه متصدیان و کارگذاران امور و تربیت آنها باغماس باز آن وضع ناهنجار و همت گماشتن مصالح نوعیه و حفظ نوامیس دین و دولت بطوریکه از آحاد و مأمورین خارجه اعلى درجه کفايت و درایت و امامت مشهود است و حق معاش مقرر خود آن بدولت و ملت خود خدمتی کرده باشند حال متصدیان امور ماهم برهمین وجه ولاقل در این خط باشند تا تدریجی تربیت و تکمیل شوند انشاء الله تعالی.

دوم حصول اتحاد کامل فیما بین دولت و ملت بطوریکه از روی واقع و حقیقت نه محض لفظ و صورت مقام پدری و فرزندی در میان باشد پادشاه تمام قوت بازو و ظهر و زانوی خود را ملت داند و خود را حافظ نفوس و اعراض و اموالشان شناسد. آحاد ملت همه حیات استقلالی ملی و حفظ شرف و هستی خود را در سایه عدالت آن پدر مهربان دانسته پاس ناموس استقلال دولت را از اهم نوامیس شمارند واردات دولت هم که مصرفش شرعاً و عقلاً اصلاحات ملکیه و مصالح عمومیه و تهیه استعدادات حربیه و ترتیب قشون و عساکر داخلیه و سرحدیه الی غير ذلك است کاملاً از حیف و میل و صرف در مشتبیات شخصیه مصون و آحاد ملت هم این معنی را کماینی بدانند تا در اداء مالیات و بذل هرگونه اعانه مالیه که حاجت افقد بدون هیچ شائنة کراحت حاضر باشند و از برای عکن دفاع از حوزه و بیضه

و بهانه بدست داد تارقه رفته کار باستجاها متنه شد و تجدید شنایع عصر ضحاک و چنگیز دین و دولت و ملت را از هم متفرق ساخت و برا کنده نمود. اینجا حالا با اغماض از سرگذشت گذشت.

اولاً محض حفظ احکام الهیه عز اسه و غاید اسلامیه از دیسیه مفترضین و ملحدین لازم است این فصل را بلسان واضحی که هر کس بهمدم اظهار داریم که مشروطیت دولت بصارة اخیری عبارتست از تحدید استیله و قصر تصرفات جبارانه متصدیان امورات از ارتکابات دل بخواهانه غیر مشروعه بقدر امکان. و وجوب اهتمام در تحدید استیله و تصر تصرف مذکور بهر وجه که ممکن و بهر اسم و عنوان که مقدور باشد از اظهار ضرورات دین اسلام و منکر. اصل اصولش کائناً من کان در عدد منکر سافر ضروریات دینیه محسوب و فعال مایشه و متعلق الاختیار بودن غیر معصوم راهم هر کس از احکام دین شمارد لااقل مبتدع خواهد بود. و ثانیاً بعد از توضیح این واضح برای حفظ دین و دولت و تحفظ بریقیه خوس و اعراض و اموال مسلمین باید آنکه شاید این تفرق کلی دوباره باصال و اتحاد مبدل شود معروض میداریم که بعد از این تبیه عمومی و ارتکاز مشروطیت و فوائد ظاهره آن در اذهان عموم ملت عود بوضع ناهنجار استبداد سابق با اغماض از تمام مفاسد مشروحة مرتباً برآن که دین و دولت و ملت را مشرف باستیصال کلی نمود از ممتنعات و محالات است چه فرضیاً چنانچه ابطال رسمیت آن پای مال قوه حیریه و بواسطه قطع لسان ملت بالمجبوریه تصدیق استبدادگر فتن ممکن باشد اتخاذ آن از صدور نه پامال قوه حیریه و نه با قاویل و اباطیل چند نفر منسلکین در زی اهل علم و نسبت یعنی مزدکیه و بایه دادن آن ابدأ ممکن نخواهد بود. و اگر کسی ابطال آنرا بایان و سیاه تهد کرده عدم تکنکش از خروج از عهده این تعهد با این درجه بداحت و وضوح مطلب از بدیهی است. و استدامه قوه حیریه هم برفرض امکان مفاسدش بدیهی و جز دوام هرج و مرچ بلاد و عدم امنیت

است که برهیج حدی واقف نبود برمان مقاصد مهمه و اصلاحات لازمه که سالها بود در تحفظ دین و دولت و تخلیص از چنگال اعادی در نظر داشتیم هم کاملاً وافی. مجلس شورای ملی همان رابطه اتحاد و اتصال است که فیما بین دولت و ملت همیشه آرزومند آن بودیم و مفتح تربیت و ترقیق است که سار ممل نائل و ما خود را محروم داشته بودیم و از این رو دانستیم که بالقالات غیبیه بوده و با عدم سبق مبادی و مقدمات من تحيث لا يحتسب عنایت شده بلوارم شکر آن قیام و در تشیید اساسن آنچه تکلیف شرعی مقتضی بود اقدام و این بیان سعادت استوار شد لیکن چون بشیه است هر چه نعمت قدرش بزرگ و فوائدهش عظیم تر باشد خطراتش هم لامحاله عظیم خواهد بود خصوصاً چنین انقلاب عظیم که هم براطبع حیوله برآن وضع ناهنجار استبداد و فعال مایشه بودن و چیاول و تطاولات کنایه فوق حد تحمل و طاقت و هم موجب هدر شدن تصب و زحمات است که سالها همسایه جنوبی و شمالی در قسمت نمودن مملکت فیما بین خود نقشه کشیده اند و تا میتوانند از هر تحریک و فسادی فروگذاری ندارند. این بود که هر کس با هر سلاحی که داشت حلہور شد یک دسته باش دین داری و نسبت دادن اساس مشروطیت را بمزدک و باب و نحو ذلك که تماماً بی ربط و ضد حقیقی آن اساس قویه و از کمال غرضانیت گوینده کاشف بوده و هست رسرو و سینه زدند و مسلمانان پاک عقیده را بمحض هوای نفس تکفیر کرده بکشتن دادند. دسته دیگر باش دولت خواهی باریکه سلطنت احاطه و چه خود کشی ها کردند. هر چند پس از مشاهده کمال عظمت و اقتداریکه ساز سلاطین مشروطه عالم بوسیله این شیوه سعادت نائلند تأثیر سعوم و ساوس و انفاس خانین را هیچ مترقب نبود لیکن ارتکاز آن وضع ناهنجار استبداد در جیلت باعث تپیو و موجب قبول بود. تجاوزات ارباب جراند و ناطقین و فسادهای جاهه از مفسدین که بعضویت مجلس منتخب و در باطن مفترض و مخرب بوده اند هم مدد و تصدیق نمود

سوم وساوس و انفاس خانین خواهد بود و بدارک
و حیران گذشته مباردت خواهد فرمود انشاء الله تعالى
حرر ره الاحقر محمد کاظم الخراسانی.

سود دستخطل شدگان حضرت مستطاب آیة الله
ف الا رضين حجۃ الاسلام والمسلمین آقای حاجی شیخ
عبدالله آقا مازندرانی دامت برکاته که بجناب
مستطاب شریعتمدار آقا سید کاظم خلخلی
مرقوم فرموده اند

معروض میدارد رقیمه محترمہ زیارت شد از
اطلاع راستقامت مزاج شریف عالی مسرو رگشته
مطلوب مندرجہ تمام معلوم شد که اهم آنها تردید شما
در ترجیح مشروطیت و استبداد و صحبت شما با
جناب، در حضرت عبدالعظیم بابت اعتراض
ایشان بر حکیر مدت دو ماه است ناخوشم حالت درستی
ندارم این مطلب را مشروحاً و مفصلاً بنویسم تا
هر کس اختیار کند هر طرف را از جهل و نادانی و
فریب و گول زدن نباشد لیکن مختصر اشاره مینمایم
بسیه است. که عاقل و متدبی نمی‌گوید شریعت
حضرت حتی مآب کلاً و یا بعضًا مشروط است
صلاح و صواب دید چند نفر از عقای اهل ملت که
اگر صلاح بدانند عمل شود و لا عمل نشود ولعنت
خدا بر چین مشروطه خواه بلکه مراد دولت مشروطه
و سلطنت مشروطه باین معنی که احکام دولت و سیاستی
صادر از اعلیٰ حضرت شهریار و وزراء دربار و امراء
و حکام بالنسبه بعموم رعیت وزیرستان باید بتصویب
عقل منتجه خالی از اغراض شخصی و مصلحت
بین نوع اهل ملت و ربطی اساس و میزانی باشد
تا توانند از عهده برآیند و ظلم هم میزان و حدی
داشته باشد نه ب اندازه و دل خواه باشد حاکم بلد
یا وزیر عورت کسی را بینند و آب هندوانه بدهند
ادرار توانند بکند که اینقدر باید بدھی دندان
کسی را بکشد و با چکش رسش فرو کنند زن
سیدی را بیاورند در حضور او با او موقعه کنند
اگر سر برکر داند که نه بیند بصورت او رزند که

طرق و شوارع وبالآخره صرف تمام قوای دولت و
ملت در اعدام هدیگر و تسليم علکت بدشمن بدون
هیچ رحمت نتیجه دیگری نخواهد داشت. عليهذا
وظيفة حفظ تاج و تخت سلطنت فعلاً منحصر در
این است که چنانکه اعلیٰ حضرت اقدس سلطان
عثمانی مجدانه این اساس سعادت را استوار و چه
عنایات محیر العقولی در این زمان قلیل مبنی و تمام
مسلمانان روی زمین را (چنانکه ماهم برای شاهنشاهان
آرزومند بودیم و جز حسرت بهره نبردیم) فدوی
خود فرموده و رجال با کمال درایت و کفايت دولت
و ملت هم بفو عمومی طرفین و اجتماع تبعید شدگان
سیاسی و سرگذشت گذشته نگفتن با کمال اتحاد و
اتفاق باصلاحات لازمه و حفظ قانون اساسی قیام
دارند و عماقریب ترقیات فوق العادة آن بعون الله
تعالی مشهود خواهد بود. آن اعلیٰ حضرت هم
هیئ شیوه مرضیه را اعمال و صفحات جراید
و تواریخ عالم را از فجایع شنیعه این چند ماهه
که از اعظم وقایع تاریخی عالم شمرده اند شست
و شو و جراحات صدور قاطبه مسلمانان روی
زمین بلکه تمام اعضاء عالم انسانیت را بدارک گذشته
تبديل و آراء صادره از مجلس را رأی خود دانسته
و عدم تخطی از مواد قانون اساسی و مساعدت مجدانه و
اعمال هان غفو عمومی طرفین این تفرق کلمه و
موجبات دوام ذکر سوه را با تحدید کامل و نیک نامی ابدی
تبديل و تمام معاندین این اساس سعادت محض تحفظ از
وساؤس و سوم انفاسیان از ساحت سلطنت تبعد
فرموده حقیقت سلطنت ولذت جهان باف را به بسط
بساط عدالت و جلب قلوب ملت ادراک نمایند
انشاء الله تعالى.

شرحی است که بخط مبارک خود در صدر
لایحه مرقوم فرموده اند

(بسم الله الرحمن الرحيم)

این لایحه خیر خواهانه مجلی است از تفاصیل مکنونات
خاطر این خدام شرع انور و امید است که چنانچه از
روی واقع و حقیقت برستی از لحاظ ملوکانه بگذرد تریاق

مستلزم این مفاسد است ولیکن اینها در پیش آن محدودی که در استبداد این زمان است سایقاً اشاره کرده بودم هیچ است و آن این است نقاء دولت ایران با این وضع و لخاظاتی که بود در قلیل از زمان سبب استیلاه خارجه بود و عام مملکت ایران هفتاد یا هشتاد کرور مفروض خارجه و هرسالی شش یا هفت کرور مداخل کمتر از مخارج و منافع اینها هرسال مفروض و چند کرور هم یافته خان و صدر و مدر باید بخورند به همان‌های زیاد عنقریب قرض مستوعب قیمت ایران می‌شود بهمنه اینکه استیفاء طلب خود کنند ایران را تصرف می‌کنند و این مطلب بدینه است که شیعه در هرجانی که هستند از «هن» و «روسیه» و «قفقازیه» و مملکت «عنانی» احترامی که دارند و معززند بجهة دولت ایران که دولت شیعه است دارند اگر این دولت زائل شود و استیلاه خارجه بشود یقین شیعه در هرجانی که باشد اذل از سایر ملل خواهد شد حال سوال می‌کنم پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله چه قدر زحمت کشید چه قدر از عشیره واقرباً و اصحاب آن بزرگوار کشته شدند مثل عبیده و حمزه سید الشهدا وغیرهم سلام الله عليهم اجمعین بجهة اعلاه کاملاً اسلام و ظهور دین و آئین اگر چند وقتی چند نفر کشته بشوند بجهة اعزاز شیعه و مقاهی آنا چه می‌شود با اینکه همین قتال و هب در زمان استبداد بوده و هست بهر حال مزاجم مساعدت ندارد زیاده از این زحمت بدhem این قدر راهم با کمال ناتوانی نوشته قدرت بر مراجعت هم نداشت.

چرند پرند

﴿ اکونومی پلیتیک ﴾

ای آدم اسمیت! که اسمت را بدر علم اکونومی کذاشته. یعنی که مثلاً در روی زمین کسی از تو بهر علم اکونومی نمیداند. اگر تو واقعاً بدر اکونومی هستی پس چرا لوازم تولید ژوت را منحصر بطبعیت، کار، و سرمایه قرار داده. و در معنای این سه چیز هم دراز دراز مطلب نوشته از این حرف نو هیچو در می‌آید که اگر انسان

درست نگاه بکن بجزم اینکه چرا رفقی طهران شکایت از حاکم کردی خلاصه این معنی مشروطیت که موصوف او احکام سلطنتی و دولتی باشد کدام احق و نادان است بگوید راجح بلکه عقلاء و شرعاً واجب و لازم نیست علاوه بر ملاحظه محدودیکه در استبداد این زمان مشاهد است که خواهیم ذکر نمود و بدینه است که مشروطیت باین معنی که موصوف او احکام دولتی و سیاست سلطنتی باشد ممکن نیست در زمان غیبت و دولت باطله مشروعه باشد پس فرمایند بآن احق که می‌گوید ما مشروطه مشروعه می‌خواهیم ای گاو مجسم مالیات گرفتن مشروعه است یا گمرک گرفتن مشروعه یا کارهای دیگر دولتی بلکه فایده مشروطیت تقلیل و تعديل در ظلم است و اگر بگویی قبول داریم که باتفاق عقول این معنی مشروطیت راجح و لازم است ولیکن تحصیل و و تحقق او در خارج مستلزم فساد از قتل نفوس و هتك اعراض و نهب اموال است می‌گوئیم.

اولاً این فسادها ناشی از اهل استبداد است باین معنی اگر هم از دولت و ملت عالی و دافی طالب این امر راجح باشد چه فسادی و چه غرضی است پس حقیقت شما که بامن "طرفید مفسد هستید" زرا که می‌گویی مشروطیت خوب است لیکن اگر بخواهد پاگیرید من فساد می‌کنم این عیب مشروطیت می‌شود و اگر بگویی من نیستم دیگری است سبب فساد می‌گوییم اگر شما عمامه دارها بجهة حفظ شؤونات آقای و مداخلات خود علم برگی افراشتی و سنگ بدینه نمیزدی و نمیرفتید به آنجائیکه رفتید و عوام کلانعام را فریب نمیدادید و کاذب شما بر منبر نمی‌کفت معنی مشروطیت این است زن کسی اگر میل بدیگری کند شوهر سلطنت. نداشته باشد منع اورا خداوند دهن او را از آتش پر کند اگر این نسبت با اصل داشته باشد کیفی کان باین حرفها و نظری اینها که نوشتن آن طولانی می‌شود جعی از خلق را از حاده استقامت باز داشته که نفور پیدا کنند از مشروطیت و اهل او و باین سبب بهانه بدست رأس رئیس اهل استبداد افتاد که من چه کنم عموم ملت اختلاف دارند و باین سبب مترب شد و می‌شود آنچه هست پس تمام این فسادها بسب همین اشخاص است. نایساً سلمنا چند وقتی تا تحقق و انجام مشروطیت

بعد از آن باز می‌بیند عین الدوّله این پولهارا ریخت تبوی یک جانخانی و با چهل هزار قشون ظفر نمون رفت تبریز. و ستار خان هم نه گذاشت و نه ورداشت یکدفه با دویست سوار آمد میدان. عین الدوّله است که آدم از هول جان هفت‌صد تومن که سهل است هفت هزار تومن هم باشد می‌کذارد و فرار می‌کند. عین الدوّله هم هرچه از این پولها مانده بود گذاشت و فرار کرد. و ستار خان آنها را برداشته قسمت کرد میان فقرای گرسنه و شاهنشاه تبریز ای آدم اسمیت! حالا باز با عتقاد تو باید دیگر شاه به نشیند بلمان خدا. و پاهاش را مثلاً بقول تو، گفتی دراز کند رو بقبله. هی هی آفرین بان عقیده آفرین باین عقل و هوش. خیر عزیزم شاه باز ایستاد نمی‌کند. شاه محروم‌انه میدهد تفکه‌های دولت را میرزند توی میدان مال فروشها. یک جراحت حلبي هم روشن می‌کنند می‌کذارند روی تفکها. های .. شام شد و ارزان شد! تفکهای صد تومنی را می‌فروشد پانزده تومن. شب و فنی حساب می‌کنند سیصد و چهل و پنجتومن تفک فروخته‌اند. آنوقت فردای هان روز شاه می‌نشینند سر تخت کیانی که خدا باو عطا فرموده است! و سيف قاطع اسلام و ستون محکم دن می‌بین و حامی اسلام و مسلمین اعنی سیدنا جبرال‌لیاخوف را هم صدا می‌کند. و می‌فرماید از قراریکه بحضور اعلیحضرت اقدس! همیون ما عرض شده است جمعی از مفسدن آشوب طلب که جز خرابی دن و دولت و هدم بنیان اسلام و سلطنت قصدى ندارند در خانه‌های خود برای اشتعال فته و فساد تفک ذخیره کرده‌اند البته تمام خانه‌هارا مخصوصاً با قراقوی روسی خودتان تفتیش کنید (برای اینکه قراقوی مسلمان ناچر مند می‌باشد چشم‌شان بزن و بچه مسلمانها بیفتند) هر کس تفک دارد تفکش را ضبط و یکی پانزده تومن هم جریه کنید. آنوقت از فردا جبرال‌لیاخوف هم با قراقوی روسی خودش می‌افتد توی خانه‌ای مردم یعنی میان زن و بچه مسلمانان تفک‌ها را باضافه پانزده تومن جریه و ده تومن بول و تگا یعنی عرق رای مجاهدین اسلام پس می‌گیرد آنوقت آن سیصد و چهل و پنجتومن می‌شود شصده و نود تومن. این هم مخارج یک اردوی دیگر.

حالای آدام اسمیت. من حالی کن بی‌سیم این بولهای حاضر از طبیعت تحصیل شده. یا از کار یا از سرمایه پس تو هنوز خامی. هنوز علم تو کامل نیست. هنوز تو لایق لقب پدر اکونومی بلیتیک نیست. پدر اکونومی بلیتیک پادشاه جمجمه ملایک سپاه پدر والا گهر ما ایرانیان اعلیحضرت قدر قدرت فلک حشمت کیوان شوکت رستم صولت محمد علی شاه قاجار است والسلام.

از این سه چیز منفعت سرد. باید دیگر از کسنکی نمیرد. هی هی! بارک الله بعقل و معرفت تو. بارک الله بفهم و کمال تو. حالا یک کمی نگاه کن بعلم اکونومی پادشاه ایران. و آنوقت پیش خودت اقلام خجالت بکش! و بعد از این خودت را اول عالم علم اکونومی حساب نکن. مرد عنز تو خودت میدانی که پادشاه ما کار نمی‌کند. رای آنکه او شاهنشاه است. یعنی در دنیا و عالم هرجا شاه هست او رهمه شان شاه است. پس بهمچو آدمی کار کردن نمی‌بازد. آمدیم سر طبیعت آنرا هم البته شنیده که شاهنشاه ایران از آنوقت که به شی یک حب تریک عادت کرده طبیعتش آنقدرها عمل نمی‌کند. و اما آنکه سرمایه است. آنرا هم لابد در روزنامه‌های پارسال خوانده که در ماه ذهنه‌ده گذشته آنقدر از سرمایه‌نات بود که دار و ندار عیاش را برداشته باشند روسی گیو که چهار روز چرچر بجهای میدان توبخانه را راه انداخت.

پس حالا بعقیده تو باید شاه دستش را بالذاره روی دستش و بر رخاشاه کند بامیربادر و امیربادر هم نقول ترکمال مال نگاه کند روی شاه. نه عزیزم آدم اسمیت؟ تو اشتباه کرده. علم تو هنوز ناقص است. تو هنوز نیداف که غیر از طبیعت و کار و سرمایه روت بچیزهای دیگر هم تولید نمی‌شود. به. نه شاه برب نگاه می‌کند روی امیربادر و نه امیربادر مال مال نگاه می‌کند روی شاه. شاه وقتی دید دست و باله تنگ است. ستار خان از یک طرف زور آورده. بچه‌های خلوت هم از یک طریق رای مواجب نقونق می‌کنند. میدانی چه می‌کند؟ میدهد در دربار کیوان مدار یک سفره پهن می‌کنند. تمام وزرا. امرا سردارها. سرتیپها و مجتهدها را جمع می‌کنند کنار سفره. ولیعهد را هم مینشانند میان هان سفره. دلان را هم خبر می‌کنند. یک دفعه مثلاً از لای عمامة شیخ فضل الله یا مثلاً از رشال صدر اعظم مشیرالسلطنه در می‌آید یک گنجشک و میرید میان اطاق. ولیعهد چشمش را میدوزد بطرف گنجشک. دلان خرج عمل را تمام می‌کند. آنوقت یک دفعه می‌بینی که یک صد و سیاه و دو هزار دست رفت توی حبها. هی شاهی. نیجشاپی. ساه باد. و قران است که بمثل باران میرزد توی سفره. وقتی بولهای را می‌شمرند. خدا بد بکت. شده است هفت‌صد و هفت تومن و دو هزار و یازده شاهی. حالا یک من گبوه بی‌سیم این بولهای از کجا بیدا شد؟ طبیعت اینجا کمک کرد؟ یا شاه دستش را از سیاه بسفید زد؟ یا یک سرمایه برای اینکار گذاشته شد؟